

Arrest

nr. 201 420 van 21 maart 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 24 juli 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 juni 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 januari 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 maart 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA die *loco* advocaat A. LOOBUYCK verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen op 26 april 2016 België is binnengekomen, diende op 28 april 2016 een asielaanvraag in.

1.2. Op 20 juni 2017 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoekster bij aangetekend schrijven van 20 juni 2017 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 28/04/2016
Overdracht CGVS: 18/05/2016

U werd gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op 19 april 2017 van 14u10 tot 18u15. U werd bijgestaan door een tolk die het Somali machtig is. Uw advocaat, meester Oger loco voor meester Loobuyck was gedurende het volledige gehoor aanwezig.

A. Feitenrelaas

U beweert over de Somalische nationaliteit te beschikken geboren te zijn in Jambaluul, Afgoye-district, Lower-Shabelle en getogen in Afgoye-stad, Lower-Shabelle. U verklaart tot de Dir-clan Biyomaal te behoren. U woont bijna uw volledige leven in een huis dat uw moeder, A.M.M., erft in de wijk Dhagaxtuur, het huis was voorheen van een Italiaanse man, J., die met een familielid van uw moeder gehuwd geweest is. In 1985 huwt u met M.A.A., hij is ingenieur en verblijft verschillende periodes van zijn leven in Saudi-Arabië. M.A.A. heeft een ander gezin, met ene R. en verschillende kinderen in Waberi, Mogadishu. Hij verdeelt zijn tijd tussen Afgoye en Mogadishu, en werkt al die tijd als ingenieur op verschillende plaatsen. Later huwt hij ook met een jongere vrouw Ma., die sterft, haar dochter N. wordt door u opgevoed. U heeft zelf vijf kinderen Mun., Ah., Muh., Ab. en Mus.. Er zit een groot leeftijdsverschil tussen de eerste twee en de laatste drie, u heeft immers problemen met uw baarmoeder en lost deze op met koranlezingen op latere leeftijd. U voedt ook M.M.A. op, de vaderloze dochter van uw mentaal zieke zus S. en uw moederloze neef, I.A.M., de zoon van uw oom A.M. In Afgoye blijft u al die tijd, meer dan vijftig jaar, vooral binnen. Uw moeder is vroedvrouw en uw dochter Mun. heeft een winkeltje met etenswaren, uw zoon Ah. heeft een bedrijfje dat films maakt van onder andere huwelijken, muziek en theater en uw broer Abd. heeft een kapsalon. Uw man werkt de laatste tijd via een contract met ene M.A. op de luchthaven van Mogadishu. Drie jaar geleden komt uw schoonzoon M.A.N., man van Mun., in conflict met een man die lid is van de Habr Gedir-clan Ayr, ene O.I.. Uw schoonzoon werkt in een garage en O.I. wil zijn wagen, met voorrang, laten herstellen, uw schoonzoon weigert verschillende malen en wordt hierdoor door O.I. verpletterd onder een wagen die hij aan het herstellen is. Jullie krijgen geen compensatie, na onderhandeling, omdat de Biyomaal-clan de Habr Gedir niets kan maken. Later komt ook uw moeder in de problemen, zij assisteert bij de bevalling van een Habr Gedir-kind dat de volgende ochtend sterft en krijgt de schuld. Uw moeder wordt ziek en bedlegerig. De familie vraagt compensatie terwijl jullie niets gekregen hebben voor het overlijden van uw schoonzoon. U gaat om met deze situatie. In 2014 beseft u dat uw neef I.A.M. zich aangesloten heeft bij Al Shabab, hij komt soms nog langs, hij begint uw familie te bedreigen, uw zoon Ab. en uw broer Abd. hebben een slechte job, uw zus S. is ongehuwd zwanger geweest, uw man M.A.A. werkt voor de overheid en uw moeder en u hebben I.A.M. opgevoed in een huis dat ooit van een Italiaan geweest is, en dus haram is. I.A.M. vergiftigt uw zus S. in augustus 2015 en ze sterft. Uw man wordt omwille van zijn activiteiten voor de overheid bedreigd en u wordt geslagen. Uw man is op een bepaald moment in Afgoye, voor een begrafenis van een vriend, hij wordt aangevallen en raakt gewond, sindsdien duikt hij onder in Mogadishu en wordt hij af en toe naar het hospitaal gebracht. I.A.M. stelt dat u geen bastaardkind, M.M.A., mag opvoeden en dat uw dochter Mun. opnieuw moet huwen. Uw dochter Mun. gaat met haar kinderen en M.M.A. naar Bosaso, samen met uw broer Abd.. Omdat het leven er hard is, het is er immers warm, vertrekt Abd. naar Nairobi, Kenia en gaat Mun. met haar familie uiteindelijk naar Mogadishu. I.A.M. bedreigt uw zoon, maar deze geeft zijn activiteiten niet op en weigert te vertrekken, in november 2015 wordt uw zoon, in Mogadishu, op straat terug gevonden met afgekapte handen, en uitgestoken ogen. Op zijn borst zit een briefje gespeld waarop staat dat niemand voor hem mag bidden. In de maanden hierna blijft u voor uw moeder zorgen en ook voor uw blinde oom, Ah., de vader van I.A.M., u wordt niet aangevallen door I.A.M. in deze tijd. Uw moeder sterft in februari 2016 en hierop contacteert u uw broer, deze stelt dat u nu meteen moet vertrekken en zelfs de begrafenis niet moet afwachten. U neemt de eigendomspapieren van uw huis mee en verkoopt het. U verlaat Afgoye op 26 februari 2016 en verlaat Somalië op 17 maart 2016, u reist van Mogadishu naar Uganda met een Somalisch paspoort en u verblijft daar in een hotel, en soms in het hospitaal, op 24 april 2016 reist u onder de identiteit J.H.M. naar Europa, u vraagt op 28 april 2016 asiel aan in België. Al uw kinderen leven ondergedoken in Mogadishu, u heeft enkel contact via uw broer Abd., die in Nairobi is. U dient een geboorte-attest in (dd. 06.05.1962), een attest besnijdenis Type 3 van dr. K. Bwanga (dd. 30.08.2016), een lidkaart van GAMS (dd. 29.07.2016) en een rapport psychologique préliminaire van Slangen A.C., psycholoog-seksuoloog (dd. 11.03.2017).

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS p. 3) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Vooreerst wijst het CGVS u op uw gebrekkige medewerking tijdens het gehoor, hoewel u op de medewerkingsplicht gewezen wordt (CGVS p. 3). Gedurende het volledige gehoor antwoordt u zelden rechtstreeks op een vraag. Zo stelt u in het begin van het gehoor dat u alle belangrijke zaken tijdens uw interview op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) heeft kunnen vermelden (CGVS p. 4) maar blijkt u tijdens uw gehoor op het CGVS over te gaan tot veelvuldige toevoegingen omtrent uw familie en uw clan. Wanneer u hier op gewezen wordt gaat u over tot een vreemd en ontwijkend antwoord. "Ook, vorige keer heeft u niets gezegd of het probleem van uw moeder noch uw schoonzoon? Ik was aan het praten, ze vroegen me om te stoppen en dat ik het later zou zeggen. Maar u zei in het begin van het interview dat u de hoofdredenen gaf, maar dit lijkt me daar toch ook bij? Wel moet ik wachten op uw vraag of voor de vraag antwoorden?" (CGVS p. 22)". Nochtans krijgt u duidelijk de kans om aan te geven wat u niet heeft kunnen zeggen van essentiële zaken (CGVS p. 4), al van bij het begin van het gehoor. Hier wilt u de verantwoordelijkheid buiten zichzelf leggen en bij de interviewende ambtenaar. U werkt dus bewust niet mee tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS. Zo antwoordt u bijna nooit rechtstreeks op de vraag en antwoordt u vaak volledig naast de kwestie. Zoals blijkt uit de volgende veelzeggende passage; "Waarom haalt uw broer hen niet naar Nairobi dan? Mijn kinderen bedoelt u (tolk kon haar niet verstaan) Kan u wat luider praten voor de tolk?Ja. In het begin mijn kinderen, mijn moeder en mijn broer en mijn zus en mijn man we waren allemaal in dezelfde plaats waar we woonden, ik heb deze man opgevoed, de zoon van mijn oom en later ging hij bij die mensen, Al Shabab, hij werd een vijand van ons, hij schaadde ons, dus mijn zoon maakte video's hij nam muziek en video's van huwelijken op, mijn broer heeft een plaats waar hij de video's kon monteren, en daar had hij een kapsalon met foto's, sinds deze jongere bij die mensen was was hij tegen ons. Dat was mijn vraag niet, waarom neemt uw broer de kinderen niet naar Nairobi? Hij kon de kinderen niet nemen, omdat toen hij wegging was ik thuis en had ik geen probleem Maar hij kan ze nu naar Nairobi nemen? Hij werkt niet, waar kan hij ze laten slapen en hij weet niet veel over die stad. U zei dat u een Somalisch paspoort had, sinds wanneer? Die man heeft mijn zus gedood hij heeft problemen aan mijn dochter veroorzaakt, hij zei dat wij de schuld hadden voor hun vlucht, hij sloeg mij en mijn man en toen stierf mijn moeder. Ok, dat was niet mijn vraag, sinds wanneer had u dat paspoort? Ik had het laten maken toen ik wegging van Afgoye en naar Mogadishu ging, mijn broer zond me een man die alles geregeld heeft. (CGVS p. 10)" Tot twee maal toe antwoordt u niet rechtstreeks op een gestelde vraag maar begint u over uw asielmotieven, er wordt u dan ook uitgelegd dat u daar later de kans toe zal krijgen (CGVS p. 10), echter u volhardt in het procedé van niet antwoorden op de gestelde vraag. Hieronder volgt nog een passage waaruit duidelijk blijkt dat u met een geconstrueerd verhaal komt dat u enkel ten berde kan brengen wanneer u het chronologisch vertelt. "Hoe weet u dan wat er gebeurd is met uw zoon als hij in Mogadishu is en u niet? In de 8ste maand toen hij me verwondde viel hij me aan in mijn huis, de reden waarom hij mij sloeg en mij sloeg wilde hij mij dat ik mijn zoon belde om te zeggen dat hij op die plaats moest komen en ik weigerde, hij vroeg het mij en mijn man. Moet ik het vertellen? Ik wil niet dat u zegt dat ik iets zei dat ik nog niet eerder zei. Dus uw man was toen in Afgoye?

Hij was in Hamar, er was een begrafenis, hij zei dat hij zou komen die avond en vroeg de volgende ochtend zou vertrekken. Wiens begrafenis? Vriend van hem, die was in de buurt, hij werkte met hem, hij zou voor een nacht komen en de volgende ochtend vertrekken. Hij legde alles wat hij had neer en zei, ik ga naar de begrafenis er zullen mannen komen voor mij we zullen samen zitten. Maar nu antwoordt u toch weet niet op de vraag, hoe weet u wat er met uw zoon gebeurd is? Ik moet toch door het verhaal? (CGVS p. 31)". Dit is iets dat u trouwens verschillende malen aangeeft (CGVS pp. 26-27). U antwoordt niet op de gestelde vragen, en u geeft zelf duidelijk aan dat u zichzelf niet wil tegenspreken en het "verhaal" enkel kan vertellen als u "erdoor" gaat, dit is natuurlijk op zijn minst opmerkelijk te noemen en doet afbreuk aan uw algehele geloofwaardigheid en aan de doorleefdheid van uw verklaringen. U heeft het over het geven van "juiste" antwoorden en het "overtuigen" van de protection officer (CGVS p. 29). U wordt er dan ook op gewezen dat u bewust niet antwoordt op vragen of vage en ontwijkende antwoorden geeft die erg berekend overkomen (CGVS p. 30), maar u stelt dat u slechts de Somali taal heeft geleerd.

U blijft bovendien doelbewust vaag over de situatie van uw familie. Ten eerste, u ontwijkt eerst de vraag of u familieleden heeft die in het buitenland wonen, u stelt dat u geen dichte familie in het buitenland heeft en u stelt zelfs letterlijk dat u geen broers of zussen in het buitenland heeft (CGVS p. 6). Pas wanneer u er op gewezen wordt dat u bij DVZ gesteld heeft dat uw broer in Nairobi, Kenia woont (Verklaring DVZ punt 17) geeft u aan dat hij er gegaan is en alles voor u van daaruit geregeld heeft (CGVS p. 6). U stelt dat u anderhalve maand geleden nog contact met hem gehad heeft (CGVS p. 6). Toch, wanneer u dan letterlijk gevraagd wordt of hij er dan niet woont, probeert u nog altijd te ontwijken door zelfs dan niet rechtstreeks te antwoorden, maar uiteindelijk te zeggen dat hij kort voor u zelf weggaat, weggegaan is uit Afgoye (CGVS p. 6). U stelt dat, wanneer u nog in Afgoye bent, in 2015 namelijk, uw dochter Mun. met haar kinderen en M.M.A., de dochter van uw zus S., naar Bosaso verhuist. Wanneer u naar hun situatie gevraagd wordt, antwoordt u eerst ontwijkend. Omdat ze daar "niet kunnen wonen" (CGVS p. 7) keren ze terug naar Zuid-Somalië, dit na uw vertrek op 17 maart 2016 (CGVS p. 10), terug. Echter niet naar jullie stad Afgoye, maar naar Mogadishu. Ze zijn in eerste instantie samen met uw broer Abd. vertrokken naar Bosaso (CGVS pp. 6-7) door de problemen die jullie hebben in Afgoye. U stelt dat u van uw broer hoort dat hij zijn tocht naar Nairobi verder zou zetten. Wanneer u er op gewezen wordt dat Bosaso toch niet op weg naar Nairobi ligt, maar in Noord-Somalië, namelijk in Puntland (zie kaart administratief dossier), stelt u dat uw broer ze van Mogadishu, alweer Mogadishu en niet Afgoye, naar Bosaso meegenomen heeft en dat het plan was om naar "Jemen of zo" te gaan. Echter, het geld ontbrak en de hitte is er te hard voor hen (CGVS p. 7, p. 16) dus ze kunnen er niet leven. Hierop gaan ze dus naar Mogadishu (CGVS p. 7). Dit is natuurlijk een vage en weinig overtuigende reden voor mensen die vluchten op zoek naar bescherming. Bovendien blijkt verder dat u wel degelijk financiële middelen heeft om uw eigen reis te bekostigen, door het familiehuis te verkopen (CGVS p. 22, p. 29) en dat uw familieleden in dezelfde situatie als u zitten, namelijk bedreigd door uw neef I.A.M., een Al Shabab-lid, die de familie ook in Mogadishu in gevaar brengt (CGVS p.9). Het feit dat uw familie dus zou terugkeren van Bosaso, waar uw neef I.A.M. niet aanwezig is en waar de situatie algemeen als veel veiliger en stabielere wordt aanzien (zie COI administratief dossier), naar Mogadishu, waar uw eigen zoon Ah. vermoord is (CGVS p. 30) en uw man M.A.A. al meer dan een jaar moet onderduiken (CGVS p. 11, p. 24, p. 31), toont op zich al aan dat er weinig te vrezen zou zijn voor uw familieleden en weerlegt de geloofwaardigheid van uw asielmotieven dan ook volledig. Daarbij komt dat u vaag blijft over waar uw familieleden in Mogadishu zijn, voor uw kinderen Muh., Ab., Mus. en uw stiefdochter N. houdt u het op "ze zijn verspreid in Mogadishu, ze wonen niet samen, maar met mensen" (CGVS p. 7), u kunt echter niet stellen wie deze mensen dan zijn, u stelt enkel dat ze niet bij verwanten kunnen zijn omdat I.A.M. hen zoekt dus dat er te veel angst is hiervoor (CGVS p. 9), alweer strijdig met een terugkeer van uw familieleden vanuit Bosaso naar Mogadishu. Ook over uw man kan u niet meer stellen dan dat hij van "plaats naar plaats" genomen wordt (CGVS p. 11). Toch keert, net in deze situatie, Mun. terug naar Mogadishu. U stelt dat uw broer contact met hen heeft, maar u niet. Er wordt u dan ook gevraagd waarom uw broer niet iedereen naar Nairobi haalt, u antwoordt eerst niet op de vraag; de vraag moet u drie maal gesteld worden voor u stelt dat hij niet werkt en de stad niet goed kent (CGVS p. 10), nochtans gaat het over vluchten voor veiligheid en niet over socio-economische doeleinden. Het feit dat u dit stelt en eerder naar financiële en omstandigheidsfactoren zoals hitte kijkt dan naar vrees voor eigen leven bewijst ook dat uw veiligheids- en risico-inschatting ondermaats te noemen is en dat u en uw familie niet daadwerkelijk in een dergelijke omgeving onder een constante dreiging geleefd hebben.

Bovendien gaat u in het kader van een vraag over de opleiding van uw man, hij is ingenieur, over tot een vreemde uitspraak; "Waar leerde hij dit dan? Hij ging naar school, in onze somalische maatschappij kunnen mensen met een leerkracht leren zonder naar het buitenland te reizen. (CGVS p. 11)"

Een uitspraak die lijkt te insinueren dat uw man net wel naar het buitenland gereisd is om ingenieur te worden, wanneer u hier op gewezen wordt, stelt u slechts, alweer heel vaag, dat in Somalië mensen kennis krijgen van leerkrachten (CGVS pp. 30-31). Dit is te meer vreemd omdat u zelf aangeeft dat uw man een tijd in Saudi-Arabië verbleven heeft (CGVS p. 12, p. 25) en u ook daar erg vaag over blijft door te stellen dat "iedere" keer hij gepakt wordt, hij gedeporteerd wordt. Dit vage karakter wordt nog versterkt door de uiterst vage en ontwijkende manier waarover u antwoord omtrent zijn beroep op zich (CGVS pp. 11-12, pp. 23-24) waarin u eigenlijk niet exact kan aangeven wat uw man doet van werk in Mogadishu, hoewel u al sinds 1985 met hem gehuwd bent (CGVS p. 12). Bijvoorbeeld wanneer u gevraagd wordt hoe lang uw man al op de luchthaven werkt, weigert u een concreet antwoord te geven. "Waar in Mogadishu? Zijn werk? Ja? Op de luchthaven Hoe lang werkte hij daar al? Hij werkte altijd, maar hij werd door andere mensen tewerkgesteld Sinds wanneer werkte hij in de luchthaven? De laatste tijd, sinds deze conflicten Weet u de maand? Ik kan het niet zeggen, maar onze plaats daar is niet veel werk, dus je gaat naar Mogadishu waar je random jobs vindt. Dus hij werkte al altijd in Mogadishu? Ervoor? Ja? Hij werkte in Mogadishu ook in de stad, en voor de oorlog ging hij ook naar Saudi Arabië Welke periodes was hij in Saudi-Arabië? Nu of ervoor ? (CGVS pp. 11-12)" Bovendien insinueert u hier dat uw man "nu" in Saudi-Arabië is, door een onderscheid te maken in de periodes. Wanneer u later de kans krijgt om verder op het beroep van uw man in te gaan, blijft u al weer erg vaag, u stelt eerst dat hij "voor een andere man" werkt, de vraag moet u drie keer gesteld worden voor u een naam geeft, daarop stelt u dat het contract met "de overheid" is en wanneer u gevraagd wordt wat uw man verdient, houdt u het op "gewoon, niet zo veel" (CGVS p. 24). U krijgt opnieuw de kans te stellen wanneer hij met zijn laatste job begon (CGVS p. 25), maar weer houdt u het op "heel zijn leven" werkt hij. Hieronder, alweer, een veelzeggende passage waaruit de constructie van uw asielmotieven duidelijk blijkt (CGVS pp. 25-26); Maar wanneer begon hij het? Dit werk? Hij werkte heel zijn leven, zelfs als hij verborgen was Maar deze overheidsjob, wanneer begon hij die? Sinds de burgeroorlog als er een job is en die man hem belde ging hij Altijd dezelfde man? Wel hing af van wie het werk bracht en soms deze Maar u zei dat dit de eerste keer is dat hij voor de overheid werkte, dus sinds wanneer is het? Sinds Hassan Sheikh Mohamud, deze luchthaven gebouwd werd gaat hij er, als er een andere job is doet hij het. Sinds er overheid is kan je overheidscontracten vinden. Maar was dit voor of na het probleem dat uw zoon had met uw neef? Mijn zoon werkte altijd, ook voor zijn problemen Nee, had uw man die overheidsjob voor of na uw zoon het probleem met uw neef had? Hij deed het in het geheim, nadat mijn zoon vermoord werd. Waarom is dit zo moeilijk? Ik vroeg het u twee keer, het is een duidelijke vraag, het lijkt alsof u te veel motieven verzon en het nu allemaal verwart? Ik word verward omdat u me verschillende vragen stelt en het me niet laat vertellen van het begin U heeft het al verteld, en een verhaal enkel chronologisch kunnen vertellen wijst op van buiten leren eerder dan meemaken? Ik kan het u vertellen, maar als u het vraagt om het te vertellen, dan kan ik het chronologisch vertellen. Wilt u niet dat ik steeds iets relevanter vertel. Dus ik help u eigenlijk want u kan niet antwoorden op wanneer u man er begon te werken, dus ik vergelijk het met uw andere problemen, dan lukt het nog niet, en u zegt zelf dat u het enkel chronologisch kan vertellen, dat wijst toch op vanbuiten leren? Nee, het was er voor, ja, er voor, want toen mijn zoon die problemen had, was hij al verwond." Hier blijkt opnieuw dat u niet spontaan kan antwoorden op de vragen over gebeurtenissen in uw eigen leven en in uw eigen familie, maar dat u, daarentegen, ontwijkt, nadenkt, terugketst én zelfs impliciet aangeeft dat het om een chronologische constructie gaat.

U kan ook over andere familieleden niet aannemelijk maken dat ze gewerkt hebben in de omgeving Afgoye- Mogadishu. Zo blijft u ook erg op de oppervlakte over de fotostudio van uw zoon, die hem in de problemen brengt, in Afgoye (CGVS pp. 28-29); "Waar was de studio van uw broer en zoon? In de stad Waar? Afgoye dhagaaxtuur Hoe wandelt u er dan heen? Ik? Ja? Als ik uit het huis ga, kon ik het zien van ver, ik ging niet vaak buiten, mijn moeder lag op een bed en ik lette op dat meisje." Ook hier ontwijkt u de vraag om dan met een uiterst vaag antwoord te komen. Ook over de winkel van uw dochter blijft u zo vaag (CGVS p. 12) "Ik maakte thuis cakes, sambusa en kleine snacks, mijn dochter had een kleine winkel waar ze die kon verkopen Waar was die winkel? In afgoye Waar in afgoye? We woonden in Dhagaxtuur, het was dichtbij ons huis, ze had een plaats waar kinderen samen konden komen en zaken eten." Echter u blijkt dan wel een belangrijke rol gespeeld te hebben in het overleven van de familie, u stelt dat u "altijd werkt" sinds het conflict, namelijk de burgeroorlog (CGVS p. 12). Echter, als u hier dan verder over gevraagd wordt, gaat u alweer de verantwoordelijkheid van het hebben van enige grondige kennis uit de weg (CGVS p. 29); "Moest u niet naar de markt voor de ingrediënten van het eten dat u verkocht? Nee ik ging niet meestal Dus wie ging? Meestal was het mijn dochter toen ze bij ons woonde die naar de markt ging, soms mijn moeder Dat is natuurlijk makkelijk zo moet u geen vragen beantwoorden, u bent een moeder van veel kinderen Ik was verantwoordelijk voor het huis, ik deed alles in het huis wat mijn moeder bracht van het buiten moest ik doen in het huis, voor mijn dochter, wat zij buiten verkocht moest ik maken.

Maar u zegt dat u niet buiten kan omdat uw moeder in bed ligt, en dan is het plots uw moeder die naar de markt gaat en u die de zaken binnen moet doen, dat is het tegenovergestelde? Vraag me wanneer het was, voor mijn moeder ziek werd ging zij buiten en kocht ze die dingen, sinds ze ziek was was ik verantwoordelijk voor alles. U blijft mij zeggen welke vragen ik u moet stellen, maar het is u die geen overtuigende antwoorden geeft, u heeft die verantwoordelijkheid, niet u. Wel ik denk dat ik u de juiste antwoorden geef en dat u overtuigd moet zijn, maar u bent het niet, dus. Ik ben een persoon die veel problemen heeft gehad en veel persoonlijk heeft meegemaakt, alles ik u zei gebeurde echt, dus als u er niet blij mee bent." U bent hier dus zelfs tegenstrijdig en het afschuiven van de verantwoordelijkheid, het CGVS benadrukt dat u 54 jaar lang in dezelfde stad op dezelfde plaats, Daghaxtuur, gewoond (CGVS pp. 6-7, p. 33) en dat er van u dus een uitgebreide kennis met betrokkenheid op uw eigen leven verwacht zou kunnen worden, iets waar u duidelijk niet over beschikt. U legt zelf de nadruk op het feit dat u een moeder bent, maar wanneer u gevraagd wordt hoe het dan is om een moeder te zijn in Afgoye kan u ook hier al weer niet concreet antwoorden (CGVS p. 12). Het feit dat u zo oppervlakkig blijft over zowel uw eigen leven als dat van uw familie en dat u vaak weigert rechtstreeks te antwoorden toont op zich al aan dat u niet daadwerkelijk afkomstig bent uit Afgoye. U maakt een duidelijke ontkoppeling tussen kennis die u heeft en uw eigen leven en wordt hier op attent gemaakt (CGVS p. 22). Er zijn echter concrete aanwijzingen die tevens aantonen dat u niet in Afgoye, Zuid-Somalië gewoond heeft. Zo stelt u dat de commissaris Ideey vermoord is in 2003- 2004, "in uw buurt" en Mudeey in 2014 of 2015 (CGVS pp. 13-14) maar u stelt meteen, alweer ontwijkend, dat de stad veel problemen heeft, dat er dagelijks mensen gedood worden en dat het "te veel" is (CGVS pp. 13-14). U kent Ali Addow niet, de districtscommissaris die in 2015 vermoord is (CGVS p. 16), u antwoordt hierop "Hij is niet Inda Cadde?", waar mee u weer de bal terugspeelt zonder te antwoorden. Omar Mudeey is vermoord in 2008 (zie COI administratief dossier), wanneer u hier op gewezen wordt stelt u enkel dat het mogelijk is dat u namen verwart (CGVS p. 17) Verderop bevestigt u dat Ideey lang geleden vermoord is (CGVS p. 18), wat hier opmerkelijk aan is, is dat u stelt dat hij in uw eigen buurt vermoord is, en u dus een link met uw eigen leven legt. Het klopt dat hij in de wijk Dhagaxtuur om het leven gekomen is (zie COI administratief dossier) maar dit was in het jaar 2015, u wordt op het grote verschil gewezen maar u stelt dat het voor u moeilijk is om datums te onthouden (CGVS p. 18). Nochtans blijkt u doorheen het gehoor veel datums wel degelijk te kennen als het over uw asielmotieven gaat (CGVS p. 18), u wordt er op gewezen dat u niet om exacte data gevraagd wordt, maar dat u die in andere situaties wel ten berde kan brengen. Waarop u, alweer ontwijkend, stelt "je hoort het gewoon". Het CGVS ontkent niet dat u enige kennis heeft, zo kan u een heel rij districtscommissarissen opsommen (CGVS p. 20), in deze context is het des te vreemder dat u niet weet dat Ideey in uw eigen buurt vermoord is in het jaar vóór u beweerde te zijn vertrokken. Bovendien, wanneer u naar de machthebbers na de burgeroorlog gevraagd wordt, antwoordt u met recente commissarissen (CGVS p. 12) en moet de vraag verschillende malen gesteld worden voor u, ook hier weer, met algemene en vage antwoorden komt (CGVS p. 13). Tevens stelt u dat in 2009 Al Shabab de macht direct neemt, terwijl u het niet heeft over Hizbul Islam die een jaar lang de macht gehad hebben in Afgoye, alvorens ze Afgoye overdragen aan Al Shabab in 2010 (zie COI administratief dossier). Samen met de vaststelling dat uw asielaanvraag geconstrueerd overkomt, hetgeen hierboven al aangegeven is, kan het CGVS concluderen dat u slechts over een gebrekkige en ingestudeerde kennis blijkt te beschikken waar u geen linken met uw eigen leven kan leggen. Dat blijkt des te meer wanneer u naar aanslagen in uw eigen buurt gevraagd wordt, u ten eerste weer ontwijkend antwoordt en ten tweede erg vaag en het heeft over explosies en conflicten met de politie zonder meer in detail te treden (CGVS p. 19).

Ook over de humanitaire situatie in Afgoye heeft u een uiterst beperkte kennis, dit terwijl van u -als moeder op leeftijd, die toch jonge kinderen heeft en die meewerkt aan het overleven van de familie door voedsel te bereiden (CGVS p. 12, p. 33), zelf ziek is (CGVS p. 33) en een zieke moeder verzorgt (CGVS p. 29) die erg lang vroedvrouw geweest is (CGVS p. 20)- toch verwacht zou mogen worden dat u op een uitgebreide manier een overzicht kan geven over hoe de situatie uw persoonlijke leven beïnvloedt. U stelt echter dat u als u ziek bent in Afgoye u nooit naar een hospitaal gaat, maar u houdt het op "medicatie" nemen (CGVS p. 33). Wanneer u het over de situatie in Afgoye heeft, gaat u weer over tot geven van erg vage antwoorden, het terugstellen van vragen en het vissen naar specifieke aanwijzingen voor het gewenste antwoord. "Kan u over de natuurproblemen in de regio vertellen? Kan u specifieker zijn, dat kan veel zijn Dan kan u veel vertellen? Zaken die met mensen gebeurd zijn, er zijn veel problemen in het land. Had u eigen velden? Nee Problemen met de natuur rond Afgoye, vertel eens? Er zijn veel zaken, zoals droogtes, zoals te weinig regen, de rivier die uitdroogt, mensen die sterven en veel anderen. Kan u dan hulporganisaties in Afgoye noemen? Er is een MCH er zijn die mensen, zij doen injecties voor zwangere vrouwen en kinderen, die zijn er. Wat vroeg u me? Hoe is de situatie in Afgoye nu? De regens kwamen terug en er is terug water in de rivier Wanneer was er geen water in de rivier? Voor wat ik hoorde, het was vier maand, het werd zoals deze vloer Wanneer was dit?"

De laatste tijd, welke maand zijn we nu. Ik denk dat ik hoorde de eerste maand Zijn er soms overstromingen in Afgoye? Ja, wanneer er te veel regen is Kan u recente overstromingen noemen? Nu? Toen u er was? Ja, het gebeurt, het is niet onze kant van de rivier, meer de andere kant Wanneer was dit? 2013 was het Nog recenter? Daarna was het vooral droogte, en iedere keer er regen is zou de rivier overstromen het is normaal. In 2015 was er een grote overstroming, toch vreemd dat u die niet noemt als u daar bent? Ik ben altijd verward met de jaren. Wat kan ik daar aan doen. (CGVS p. 23)." U stelt dus dat de meest recente overstroming in 2013 is, terwijl Afgoye in 2015 nog getroffen is door zware overstromingen waarbij velen hun huis verloren en er veel gewassen vernield zijn (zie COI administratief dossier). Het feit dat u geen enkele organisatie kan geven, maar enkel stelt dat er een MCH is (CGVS p. 23), toont ook aan dat u niet in Afgoye gewoond heeft. Volgens de COI (zie administratief dossier), zijn er maar liefst 39 organisaties actief in 215 verschillende projecten, gezien de situatie van u en uw familie zou u hier op zijn minst iets over moeten weten.

Tot slot, u bent Biyomaal, en behoort dus tot de Dir-clan (CGVS p. 14), u stelt dat de Biyomaal met de Habr Gedir-clan vecht bij Marka en rond Dhoobey bij Afgoye, u stelt zelfs dat de Habr Gedir de Biyomaal massaal gedood hebben (CGVS pp. 15-16). Wanneer dit op uw eigen familie, die dus in Afgoye woont, betrokken wordt, en gevraagd wordt of het leven dan niet moeilijk is, stelt u echter dat niet enkel Biyomaal in Afgoye woont, maar elke clan. U krijgt de vraag nogmaals en u stelt dat als je er geboren bent, je toch niet weg kunt gaan. Nochtans, stelt u zelf, dat de Biyomaal op andere plaatsen buiten het Zuiden wonen, name Hargeisa, in Somaliland (zie kaart administratief dossier) Ethiopië en Djibouti (CGVS p. 15). U wordt dus op deze alternatieven gewezen en op het feit dat uw man al in Saudi-Arabië gewoond heeft en uw broer in Nairobi zit, waardoor het antwoord dat je toch niet weg kunt gaan op zijn minst bevreemdend is (CGVS p. 16). Het is echter vooral opmerkelijk dat u hier niet aangeeft welke problemen uw familie, omtrent clan heeft, nochtans wordt het u letterlijk gevraagd, en verderop plots blijkt dat uw eigen schoonzoon vermoord is door de Habr Gedir omwille van een conflict in de garage waar hij werkt en uw moeder problemen heeft gekregen wanneer een kind dat ze ter wereld geholpen heeft, sterft (CGVS pp. 20-21). Het gaat hier om een opmerkelijke ontkoppeling die duidelijk weer het contrast tussen uw kennis en uw eigen leven aantoon. Nog opmerkelijker, u stelt dat niemand jullie kan helpen bij de clanonderhandeling omdat jullie clan niet op kan tegen de Habr Gedir. Nochtans blijkt uit de COI duidelijk dat Biyomaal milities heeft in Afgoye, die het zelfs opnemen tegen Habr Gedir en de Abgal én tegen Al Shabab, bewapend is, en op verschillende momenten vecht in de stad (zie informatie administratief dossier) en er zelfs in 2016 noch een escalatie van revengekillings geweest is tussen Biyomaal en Habr Gedir. In die context is het erg ongeloofwaardig dat u stelt dat de Biyomaal niets voor jullie kunnen doen. U kan dus de link dus deze incidenten en uw eigen beweerd verblijf en leven in Afgoye niet leggen (CGVS p. 22). Dit alles toont verder aan dat u geen Biyomaal bent die in Afgoye geleefd heeft.

Het attest van psycholoog Slangen (zie administratief dossier) vermeldt marteling door "moordenaars van Islamitische Staat", er staat tevens in dat het u voorgelezen is geweest. Dit is erg opmerkelijk, u heeft het zelf namelijk nergens over Islamitische Staat, iets wat natuurlijk de geloofwaardigheid van de inhoud van dit attest op zich al dermate aantast. Verder vermeldt het attest post-traumatisme, stress, en problemen met affectie en lichamelijkeheid. Gezien uw herkomst en bijgevolg uw asielmotieven niet geloofwaardig worden bevonden, en deze overgenomen worden in dit attest, wordt geoordeeld dat het oorzakelijk verband tussen deze motieven en uw eventuele hierboven vermelde psychologische problemen, geenszins is aangetoond, want enkel gebaseerd is op uw eigen verklaringen. Over uw medicatie, Lormetazepam, heeft u tijdens het gehoor verklaard dat u deze niet ingenomen heeft op de dag van het gehoor (CGVS p.17). Verder maakt het attest gewag van uw fysieke toestand, als gevolg van uw verleden en martelingen, door het vermelden van gehoorproblemen, littekens op de buik, incontinentie en constipatie waarbij een link gelegd wordt met uw post-traumatische toestand. Gezien het gaat om een attest geschreven door een psycholoog -niet meteen bevoegd om dergelijke vaststellingen met betrekking tot fysieke symptomen en klachten te doen- en niet door een gevormde geneesheer, kan de bewijswaarde van dit attest voor wat betreft het verband tussen deze fysieke symptomen/klachten en de in het attest vermelde psychologische problemen worden betwist. Over het geboortetest (zie administratief dossier) dat u indient, in het Somalisch, kan worden opgemerkt dat Somalische documenten een zeer beperkte bewijswaarde hebben (zie COI administratief dossier), zodat de echtheid van dit document geenszins kan worden gegarandeerd. U dient een attest is van dr. K. Bwanga waaruit blijkt dat u type 3 besneden bent (zie administratief dossier) net als een inschrijvingskaart van de organisatie GAMS Belgique (zie administratief dossier), het CGVS stelt vast dat u, wanneer u de kans krijgt het hier over te hebben, geen enkele vrees hieromtrent inroept (CGVS pp. 17-18). Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Afgoye, regio Lower-Shabelle

Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Afgoye heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië. (U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weersprek van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken.

Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekster voert een schending aan van de volgende bepalingen:

"Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980.

Schending artikel 17, §2 van het KB van 11 juli 2003 Koninklijk besluit tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen

Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur."

Verzoekster licht toe als volgt:

"II.1.1. De verwerende partij stelt in haar beslissing dat er geen aanwijzingen zouden zijn dat verzoekende partij nood zou hebben aan de bescherming geboden door de Conventie van Genève, noch aan subsidiaire bescherming.

De verwerende partij is er immers niet van overtuigd dat de verzoekende partij recentelijk afkomstig is uit Afgooye in de provincie Lower Shabelle.

De verwerende partij verwijt haar voornamelijk niet concreet genoeg geweest te zijn en bepaalde vragen ontweken te hebben.

De verwerende partij frustreert zich er voornamelijk over dat zij bepaalde vragen verschillende malen moest herformuleren of opnieuw stellen, alvorens zij het antwoord kreeg dat zij wou.

Zij maakt deze opmerking voornamelijk met betrekking tot de familiesituatie van de verzoekende partij.

Het klopt inderdaad dat de verzoekende partij de vragen van de verwerende partij niet altijd direct begrepen had of dat zij, éénmaal zij aan het vertellen was, het moeilijk had om terug van onderwerp te switchen.

Dit is echter te wijten aan haar leeftijd en niet aan een onwil om op de gestelde vragen te antwoorden.

Uiteindelijk heeft zij telkens weer op de vragen van de interviewer geantwoord.

[CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 7]

Aldus kan worden vastgesteld dat het interview misschien wat stroef verloopt, maar niet dat er een onwil zou zijn in hoofde van de verzoekende partij om op de gestelde vragen te antwoorden.

Opvallend hierbij is bovendien dat de verwerende partij er niet in slaagt om de verzoekende partij op tegenstrijdigheden te betrappen.

Zij beperkt zich tot het citeren uit het interview om te stellen dat verzoekende partij "te vaag" blijft.

In dat geval is het aan haar om verder concrete vragen te stellen, totdat zij het concrete antwoord heeft dat zij wil horen.

Zij heeft dit echter niet gedaan?

II.1.2. De verwerende partij betwijfelt tevens de herkomst van de verzoekende partij omdat zij te weinig politieke kennis zou hebben:

[citaat bestreden beslissing]

Nochtans heeft de verzoekende partij opnieuw telkens naar best vermogen geantwoord.

Ook de verwerende partij geeft in bovenstaande motivering toe dat verzoekende partij wel degelijk 'enige' kennis heeft.

Het is bijzonder vreemd dat de verwerende partij niet wil antwoorden als de verzoekende partij vraagt of zij met 'Ali Addow' niet 'Inda Cadde' bedoelt.

De verwerende partij weet immers tevens of zou moeten weten dat er in Somalië zeer vaak van roepnamen gebruik wordt gemaakt. Het lijkt wel of de verzoekende partij moet zich aan de interviewer aanpassen en niet omgekeerd.

Hetzelfde geldt voor de data. In Somalië is dit niet relevant en het CGVS zelf motiveert soms beslissingen met het argument dat de Somalische asielzoeker 'te veel' data kan opgeven, hetgeen dan weer niet doorleefd zou zijn.

Pour les besoins de la motivation, wordt hier thans het argument omgekeerd.

Nochtans heeft de verzoekende partij de verwerende partij er herhaaldelijk op trachten te wijzen dat zij niet goed was in data - hetgeen trouwens niet alleen typerend is voor haarzelf, maar eigenlijk voor de mentaliteit van het land waaruit zij komt, zijnde Somalië.

Cf. gehoor, p. 18:

[CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 18]

Hieruit blijkt duidelijk dat de verzoekende partij en de interviewer elkaar niet begrijpen.

Wat voor de interviewer 'een decennium' is, is voor de verzoekende partij een abstract getal.

Hetzelfde doet zich opnieuw voor wanneer de verzoekende partij een datum moet plakken op de laatste overstroming. Zij weet te zeggen dat er de afgelopen jaren een zware overstroming geweest is, doch zij moet het laten afweten wanneer haar een datum gevraagd wordt, hetgeen haar ten kwade wordt geduid:

[citaat bestreden beslissing]

II.1.3. Er worden bovendien ook wat geografische vragen gesteld en het is opvallen dat de verwerende partij de verzoekende partij daar niet op fouten kan betrappen.

Cf. gehoor, p. 19:

[CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 19]

Dit duidt er opnieuw op dat de verzoekende partij degelijk uit Afgooye afkomstig is.

II.1.4. De verwerende partij trekt echter wel de clankennis van de verzoekende partij in twijfel, ondanks het feit dat deze uitstekend is:

[citaat bestreden beslissing]

De verwerende partij begrijpt niet waarom de verzoekende partij niet naar een ander gebied zou kunnen gaan waar de biyamaal-clan woont.

Zij wist erop dat haar man in Saoedie-Arabië gewoond heeft en ahar broer in Nairobi woont.

Het is de verwerende partij misschien ontgaan dat de man van de verzoekende partij destijds geewongen Saoedie-Arabië heeft moeten verlaten.

Cf. gehoor, p. 25:

[CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 25]

De broer van de verzoekende partij bevindt zich momenteel dan wel in Nairobi, maar slaagt er nog steeds niet in daar zijn leven herop te bouwen.

Cf. gehoor, p. 10:

[CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 10]

De dochter van de verzoekende partij slaagde er evenmin in een nieuw leven op te bouwen in Bosaso.

Cf. gehoor, p. 16

[CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 16]

In die zin is het dan ook zeer logisch dat het voor de verzoekende partij niet denkbaar is dat zij zich ergens in de omgeving van Afgooye zou kunnen hervestigen.

Zij heeft tijdens haar interview immers meerdere mislukkingen uit haar eigen familie aangegeven.

Wanneer zij over de clans ondervraagd wordt, kan de verzoekende partij nochtans moeiteloos op de vragen van de verwerende partij antwoorden. Opvallend is dat de verwerende partij hier in de bestreden beslissing inderdaad geen kritiek op formuleert.

Cf. gehoor, p. 14-15

[CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 14-15]

Dit zijn stuk voor stuk doorleefde antwoorden, uit de leefwereld van de verzoekende partij gegrepen, met name deze van een oudere vrouw die in deze clanstructuren opgegroeid is.

II.1.5. Het is aldus onbegrijpelijk hoe verwerende partij deze kennis van verzoekende partij zomaar meent naast zich te kunnen leggen en geen geloof hecht aan haar regio van herkomst. Verwerende partij is klaarblijkelijk erg onredelijk en onzorgvuldig te werk gegaan bij de beoordeling van het dossier van verzoekende partij.

Verwerende partij heeft zich enkel gefocust op de vragen waarop verzoekende partij niet kon antwoorden en legt het grootste deel van het gehoor - en de vragen waarop verzoekende partij moeiteloos kon antwoorden - naast zich neer. Dit is niet serieus.

II.1.6. Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Tevens schendt de verwerende partij de materiële motiveringplicht. De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn.

De informatie die verzoekende partij heeft gegeven tijdens haar gehoor toont ontegensprekelijk aan dat zij weldegelijk van Somalië, Afgooye, afkomstig is.

Verwerende partij motiveert absoluut niet omtrent het asielrelaas van verzoekende partij. Nochtans vormt dit de voornaamste reden waarom verzoekende partij haar land van herkomst verlaten heeft en heeft zij hier uitgebreid over verteld tijdens het gehoor.

II.1.7. Uit het bovenstaande blijkt ten overvloede dat de verwerende partij zeer snel en zeer onzorgvuldig tot deze negatieve beslissing is gekomen."

2.1.2. In de nota met opmerkingen betoogt de commissaris-generaal dat er geen gegronde middelen worden aangevoerd. Hij voegt de COI Focus "Somalië: Betrouwbaarheid van (identiteits)documenten" van Cedoca van 9 september 2016.

2.2. De Raad onderzoekt verzoekers asielaanvraag bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de asielzoeker toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn aanvraag. De commissaris-generaal heeft tot taak de relevante elementen van de asielaanvraag te onderzoeken en te beoordelen in samenwerking met de verzoeker. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis. Er moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.3. De bestreden beslissing motiveert terecht dat verzoekster de aangehaalde vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

Verzoekster stelt met haar betoog in het verzoekschrift de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht. Zij ontkent slechts de vaststellingen dat er belangrijke indicaties zijn om te twifelen aan haar identiteit en regio van herkomst, herhaalt haar verklaringen omtrent haar leefomgeving en de dorpen rondom haar dorp en volhardt dat zij wel een toereikende sociopolitieke- en clankennis bezit van haar regio. Na lezing van het administratief dossier wordt de commissaris-generaal echter bijgetreden dat verzoekster uiterst vage, ondoorleefde, inconsistente, onwetende, foutieve en ongeloofwaardige verklaringen aflegt omtrent (i) de situatie en levensomstandigheden van haar

familieleden, (ii) sociopolitieke gebeurtenissen en (iii) de humanitaire situatie in haar vermeende regio van herkomst en (iv) haar eigen clan en de clansituatie in haar regio. Waar zij aanvoert dat haar geen enkele tegenstrijdigheid kan worden verweten, merkt de Raad op dat de ongeloofwaardigheid van een asielrelaas niet alleen kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

Van verzoekster, die verklaarde jarenlang in Afgooye gewoond te hebben, kan redelijkerwijze worden verwacht dat zij doorleefde ervaringen kan geven hierover en herinneringen aan haar eigen persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving kan toelichten, *quod non*. Dat verzoekster, omwille van haar leeftijd, de vragen tijdens het CGVS-interview niet altijd zou begrepen hebben, kan niet dienstig worden aanvaard. Van verzoekster, die verklaart te zijn geboren in 1962, kan immers redelijkerwijze worden verwacht dat zij kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met haar eigen leefomgeving en vermeende regio van herkomst. De Raad benadrukt dat een dergelijk profiel niet inhoudt dat verzoeksters inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast (minstens wordt dit niet aangetoond) of haar zouden verhinderen haar directe omgeving en leefwereld te omschrijven. Verzoekster verklaarde bij aanvang van het CGVS-interview de tolk te begrijpen en maakte op het einde ervan geen bijkomende opmerkingen met betrekking tot het verloop van het CGVS-interview en de uitwisseling tussen de “*protection officer*”, de tolk en haarzelf (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 2, 33).

Verzoeksters verweer dat het aan de “*protection officer*” toekomt om concrete vragen te stellen opdat deze een concreet antwoord van verzoekster zou verkrijgen, kan niet dienstig worden aanvaard. Het is immers aan verzoekster om alle relevante elementen met betrekking tot haar asielaanvraag op een correcte en gedetailleerde wijze aan te brengen. Uit het CGVS-gehoorverslag blijkt dat verzoekster extensief werd ondervraagd, met duidelijke en eenvoudige vragen die aansloten bij verzoeksters leefwereld en profiel, zodat het niet aannemelijk is dat zij deze niet zou begrijpen. Dit geldt temeer nu blijkt dat zij wel in staat bleek om te antwoorden op eenvoudige vragen omtrent haar clankennis en geografische omgeving (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 14-15, 19). De Raad kan enkel vaststellen dat verzoekster zich bij het beantwoorden van de vragen omtrent haar leefomgeving beperkt tot een proces van het terugkaatsen van de vragen en het geven van vage en ontwijkende antwoorden, waaruit niet blijkt dat verzoekster enkel om verduidelijking vroeg. Hierdoor zag de “*protection officer*” zich genoodzaakt de vragen tot meerdere keren opnieuw te moeten stellen, waaruit blijkt dat deze het nodige geduld aan de dag heeft gelegd en geprobeerd om alsnog een concreet antwoord van verzoekster te verkrijgen.

Uit de veelheid aan vage, onwetende en ontwijkende antwoorden die verzoekster gaf, kan slechts blijken dat zij wel louter theoretische kennis kan vermelden over haar vermeende regio van herkomst, doch er niet in slaagt deze te koppelen aan haar eigen leefwereld of te antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met haar eigen leefomgeving. De Raad is van mening dat dit de geloofwaardigheid van verzoeksters verklaringen omtrent haar regio van herkomst op fundamentele wijze ondermijnt.

Bovendien merkt de bestreden beslissing terecht op dat verzoeksters kennis van haar vermeende regio van herkomst bovendien lacunair is. Verzoekster tracht de motivering van de bestreden beslissing te minimaliseren door te verwijzen naar de relativiteit van tijd en data in de Somalische cultuur. Nog daargelaten het feit dat dit een louter blote bewering betreft, gaat verzoekster eraan voorbij dat zij doorheen het CGVS-interview blijf gaf kennis te hebben van verschillende data wanneer hiernaar gevraagd werd (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 5, 7, 9, 10, 12, 16, 20, 26, 27). Aldus biedt dit verweer geen afdoende verschoning voor de vaststelling dat verzoekster de recente moord op een districtscommissaris in haar buurt in 2015 dermate foutief in tijd zou situeren – in 2002 of 2003. Evenmin is het, gelet op het bovenstaande, aannemelijk dat verzoekster de recente overstroming in Afgooye in 2015 in 2013 zou situeren, terwijl zij verklaarde in februari 2016 Afgooye te hebben verlaten (DVZ-verklaring, stuk 14, p. 4).

De uiteenzetting in het verzoekschrift dat de asielmotieven van verzoekster niet ten gronde werden beoordeeld, is niet relevant, gezien uit het bovenstaande blijkt dat zij niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij afkomstig is uit Afgooye, in het district Afgooye, in de provincie Lower Shabelle in Somalië. Hierdoor kan evenmin geloof gehecht worden aan de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan.

Ten overvloede treedt de Raad de commissaris-generaal bij dat de geloofwaardigheid van verzoeksters asielaanvraag wordt ondergraven door haar verklaringen omtrent de vluchtomstandigheden van haar familieleden als gevolg van de door haar aangehaalde vervolgingsfeiten. Verzoeksters verweer dat zij niet gevlucht is uit Afganië omwille van de mislukte vluchtpogingen van haar familieleden, doet geen afbreuk aan de vaststelling dat het geloofwaardig is dat verzoekster enkel verwijst naar socio-economische omstandigheden om de vluchtkeuzes van haar familieleden te verklaren, eerder dan naar hun vermeende vrees voor vervolging door haar neef die lid is van Al Shabaab.

De door verzoekster neergelegde documenten kunnen het voorgaande niet wijzigen. De Raad merkt vooreerst op dat een document, om bewijswaarde te hebben, coherente en geloofwaardige verklaringen dient te ondersteunen, *quod non in casu*. In de bestreden beslissing werd omstandig gemotiveerd waarom geen bewijswaarde kan worden gehecht aan het door verzoekster neergelegde psychologische attest:

“Het attest van psycholoog Slangen (zie administratief dossier) vermeldt marteling door “moordenaars van Islamitische Staat”, er staat tevens in dat het u voorgelezen is geweest. Dit is erg opmerkelijk, u heeft het zelf namelijk nergens over Islamitische Staat, iets wat natuurlijk de geloofwaardigheid van de inhoud van dit attest op zich al dermate aantast. Verder vermeldt het attest post-traumatische stress, en problemen met affectie en lichamelijke gezondheid. Gezien uw herkomst en bijgevolg uw asielmotieven niet geloofwaardig worden bevonden, en deze overgenomen worden in dit attest, wordt geoordeeld dat het oorzakelijk verband tussen deze motieven en uw eventuele hierboven vermelde psychologische problemen, geenszins is aangetoond, want enkel gebaseerd is op uw eigen verklaringen. Over uw medicatie, Lormetazepam, heeft u tijdens het gehoor verklaard dat u deze niet ingenomen heeft op de dag van het gehoor (CGVS p.17). Verder maakt het attest gewag van uw fysieke toestand, als gevolg van uw verleden en martelingen, door het vermelden van gehoorproblemen, littekens op de buik, incontinentie en constipatie waarbij een link gelegd wordt met uw post-traumatische toestand. Gezien het gaat om een attest geschreven door een psycholoog -niet meteen bevoegd om dergelijke vaststellingen met betrekking tot fysieke symptomen en klachten te doen- en niet door een gevormde geneesheer, kan de bewijswaarde van dit attest voor wat betreft het verband tussen deze fysieke symptomen/klachten en de in het attest vermelde psychologische problemen worden betwist.”

Uit het door verzoekster neergelegde medische attest blijkt dat verzoekschrift een vrouwelijke genitale verminking (VGV) type III heeft ondergaan. De Raad merkt op dat verzoekster noch bij aanvang van de asielaanvraag, noch tijdens het CGVS-interview, noch in haar verzoekschrift, enige vrees voor vervolging omwille van haar VGV formuleerde. Indien zij dergelijke vrees koestert, mag van haar weldegelijk verwacht worden dit te melden. Van een asielzoeker mag immers redelijkerwijze verwacht worden dat deze de asielaanvraag van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. Verzoekster maakt op generlei wijze aannemelijk dat of onder welke omstandigheden zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst zou worden herbesneden. Evenmin duidt zij concreet aan wie er daarbij druk op haar zou (kunnen) leggen om te worden herbesneden. Derhalve zijn er *in casu* goede redenen voorhanden in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet om aan te nemen dat verzoekster bij een terugkeer naar haar land van herkomst niet opnieuw het slachtoffer zou worden van VGV. Het door verzoekster neergelegde attest van GAMS vormt slechts een bewijs van verzoeksters lidmaatschap aan de organisatie, doch kan geen afbreuk doen aan bovenstaande vaststellingen.

Wat het neergelegde geboortecertificaat betreft (Documenten, stuk 12, nr. 4), wijst de Raad erop dat bronnen die de uitgifte van een Somalische documenten beschrijven (nota met opmerkingen, stuk 1) wijzen op het ontbreken van een formele burgerlijke stand in Somalië en op de afwezigheid van archieven en dus van het referentiemateriaal voor het opstellen van (identiteits)documenten. Gezien het gebrek aan archief en database kunnen Somalische autoriteiten zich ook vandaag nog niet op officiële gegevens baseren om de identiteit, herkomst of nationaliteit vast te stellen van personen die verklaren Somaliërs te zijn. Zowel autoriteiten binnen als buiten Somalië moeten zich voor het uitreiken van documenten baseren op de verklaringen van de aanvragers. Bovendien blijkt uit de informatie dat corruptie wijdverspreid is in Somalië. Aldus biedt de door verzoekster neergelegde geboortecertificaat niet de minste garantie dat de daarin opgenomen gegevens correct zijn of dat deze authentiek zou zijn.

De motivering van de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier. Gezien deze motivering niet dienstig wordt weerlegd, blijft zij onverminderd gehandhaafd.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekster toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het feit dat verzoekster de beweerde herkomst uit Afgooye, in het district Afgooye, in de provincie Lower Shabelle in Somalië niet aannemelijk maakt, maakt zij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoekster bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan. Het is immers in de eerste plaats aan verzoekster om tijdens de asielprocedure haar ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoekster voor de komst naar België, noch over het element of verzoekster afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is, te meer daar verzoekster op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het laatste CGVS-interview en dus veelvuldig de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 2, 22).

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoekster vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op éénentwintig maart tweeduizend achttien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP